

Nors Salantai ne taip didelis miestelis, kultūrinis gyvenimas čia nuo seno gyvuoja. Žinoma, kad Salantų dvarininkų Gorskių dvare buvo turtingas archyvas, kuriame saugoti reti su krašto istorija susiję dokumentai, dienoraščių ir atsiminimų rankraščiai, turtingas archeologijos ir numizmatikos skyrius, medalių, mineralų ir paveikslų kolekcijos, vertinga, turėjusi bibliografinių vertybių biblioteka.

Apie 1810 - 1811 m. Salantuose, Leopoldo Gorskio sūnaus mokytojas buvo, o 1825 - 1831 m. Salantuose klebonavo rašytojas Stanislovas Čerskis. Jis čia įsteigė medžio raižyklą, kurioje buvo kuriami raižiniai jo parašytoms knygoms ir šventųjų paveikslėliai su žemaitiškais užrašais. S. Čerskis, gyvendamas Salantuose, parašė knygą "Žemaičių vyskupystės aprašymas". Knygos pabaigoje įdėjo Salantų raižykloje išraižytus Žemaičių vyskupijos, Skuodo dekanato ir Salantų parapijos žemėlapius.

Salantų istorijoje gilų pėdsaką paliko lietuviškos spaudos draudimo laikotarpis, trukęs nuo 1864 iki 1904 metų. Svarbus vaidmuo organizuojant lietuviškos spaudos platinimą, šviečiant žmones tenka knygnešiui ir spaudos platintojui Aleksandriui Bendikui. Atgavus spaudą 1904 m., A. Bendikas Salantuose pradėjo leisti ūkininkų kalendorių "*Kelejis Yszejnas i Žemajcius yr Lietuva*".

Jo kalendorių, kurio pirmasis numeris pasirodė 1905 m., ypač buvo pamėgę žemaičiai dėl žemaitiškos kalbos ir žinių įvairumo. A. Bendikas išleido keletą serijų šventųjų paveikslėlių, kurie buvo nepaprastai meniški, o 1906 m. - elementorių "Didžiasis Žemaičių ir Lietuvos elementorius, arba pradinis mokslo vadovėlis".

Paminėtina, kad iš Salantų apylinkių XIX a. pabaigoje kilo rašytojai Kiprijonas ir Kajetonas Nezabitauskai, taip pat Kazys Pakalniškis - Dėdė Atanazas.